

VRIJGESTELDE BUITENLANDSE WERKNEMERS

Artikel 2 van het KB van 9 juni 1999 somt de categorieën op van buitenlandse onderdanen die vrijgesteld zijn van de verplichting tot het verkrijgen van een arbeidskaart. We overlopen die hier artikelsgewijs en verduidelijken ze met voorbeelden:

ARTIKEL 2, 1°

de onderdaan van een Lidstaat van de Europese Economische Ruimte evenals de onderdaan van de Zwitserse Bondsstaat.

Indien je de nationaliteit bezit ofwel van de Zwitserse bondstaat, ofwel van één van de volgende lidstaten die deel uitmaken van de Europese Economische Ruimte (zijnde de Europese Unie en de Europese Vrijhandelsassociatie), dan ben je vrijgesteld van arbeidskaarten:

Bulgarije, Cyprus, Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, Ierland, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Roemenië, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Verenigd Koninkrijk en Zweden

Bv. Je bent Portugees en je wilt hier aan de slag als bouwvakker: de werkgever die je hier wenst tewerk te stellen kan je onmiddellijk aanwerven zonder bijkomende administratieve formaliteiten.

Je moet je uiteraard wel in regel stellen met eventuele andere verplichtingen zoals verblijf, belastingen, enz.

Beschik je over een dubbele nationaliteit waar één van de twee van de Europese Economische Ruimte (EER) is, dan ben je evenzeer vrijgesteld van arbeidskaarten:

Bv. Ben je Algerijn, maar beschik je ook over de Franse nationaliteit, dan heb je geen arbeidskaart nodig.

De vrijstelling zoals bepaald in artikel 2, 1° eerste lid geldt enkel voor de *onderdanen*, niet voor de *inwoners* van een lidstaat.

Bv. Je bent Surinamer en woont sinds jaar en dag in Nederland. Je beschikt echter niet over de Nederlandse nationaliteit. Wanneer je over de grens in België wil komen werken, dan zal je een arbeidskaart B nodig hebben. Hiertoe zal je werkgever vooraf een arbeidsvergunning moeten aanvragen en bekomen.

BELANGRIJKE OPMERKINGEN INZAKE DE NIEUWTOEGETREDEN LIDSTATEN VAN EUROPESE UNIE

Op 1 mei 2004 traden tien nieuwe leden toe tot de Europese Unie. Dat waren Cyprus, Estland, Hongarije, Letland, Litouwen, Malta, Polen, Slovenië, Slowakije en Tsjechië. Bulgarije en Roemenië volgden later op 1 januari 2007. Kroatië werd op 1 juli 2013 lid van de Unie.

In uitvoering van de toetredingsakkoorden beschikken de oude lidstaten over de mogelijkheid om de vrije toegang tot hun arbeidsmarkt in een overgangsfase alsnog te beperken of te verbieden. België heeft van deze mogelijkheid gebruik gemaakt. Hierdoor waren werknemers uit de nieuw toegetreden landen nog niet vrijgesteld van arbeidskaarten op het ogenblik van en tijdens de eerste jaren na hun toetreding.

Door de Federale overheid werd eind april 2009 meegedeeld dat de overgangsmaatregelen ten opzichte van de op 1 januari 2004 toegetreden lidstaten niet zouden worden verlengd. Dit impliceert dat voor onderdanen van deze tien landen met ingang van 1 mei 2009 het vrij verkeer van werknemers volledig van toepassing is en dat zij vanaf deze datum vrijgesteld zijn van de verplichting tot het voorafgaand verkrijgen van een arbeidskaart.

Voor de onderdanen uit Bulgarije en Roemenië werd beslist om de overgangsmaatregelen alsnog te verlengen tot 31 december 2013. De tewerkstelling in België van onderdanen van deze lidstaten blijft dus wel nog tot het einde van 2013 onderworpen aan de verplichting van het voorafgaand bekomen van een arbeidskaart.

Met de toetreding van Kroatië tot de Unie op 1 juli 2013 worden onderdanen van dit land evenzeer onderworpen aan de verplichting van het voorafgaand bekomen van een arbeidskaart en dit tenminste tot 30 juni 2015.

ARTIKEL 2, 2°, a)

de buitenlandse onderdaan die in het bezit is van een « verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie » overeenkomstig het model van bijlage 9 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen” (F kaart).

Het betreft hier *familieleden van burgers van de Unie* die via gezinshereniging hun verblijf verkregen en die dus reeds beschikken over de elektronische verblijfsvergunning type F. Zij zijn vrijgesteld van de verplichting tot het verkrijgen van een arbeidskaart, wat hun nationaliteit ook moge wezen.

ARTIKEL 2, 2°, b)

de buitenlandse onderdaan die in het bezit is van een “duurzame verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie” overeenkomstig het model van bijlage 9bis van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (F+ kaart).

Het betreft hier *familieleden van burgers van de Unie* die via gezinshereniging hun verblijf verkregen en reeds *duurzaam verbleven* in België. Ze beschikken dan over de elektronische verblijfsvergunning type F+. Zij zijn vrijgesteld van de verplichting tot het verkrijgen van een arbeidskaart, wat hun nationaliteit ook moge wezen.

ARTIKEL 2, 2°, c)

de buitenlandse onderdaan die het voordeel inroept van een recht op verblijf op grond van artikel 40bis of van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980, die in het bezit is, gedurende de periode van onderzoek van de aanvraag tot erkenning van het recht op verblijf, van een document overeenkomstig het model van bijlage 19ter van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen evenals:

- van een geldig attest van immatriculatie,
- of van een geldig tijdelijk bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister.

Familieleden van burgers van de Unie waarvan hun procedure van gezinshereniging nog in onderzoek is, zijn ook vrijgesteld van de verplichting tot het verkrijgen van een arbeidskaart, wat hun nationaliteit ook moge wezen. Zij dienen te beschikken over een *bijlage 19ter*, gecombineerd met een *Attest van Immatriculatie* of een elektronische verblijfsvergunning type A (*tijdelijk bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister*).

ARTIKEL 2, 2°, d)

de buitenlandse onderdaan die het voordeel inroept van een recht op verblijf op grond van artikel 40bis of van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980, die gedurende het beroep ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen houder is van een geldig document overeenkomstig het model van bijlage 35 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Familieleden van burgers van de Unie waarvan hun procedure van gezinshereniging afgewezen is en die hiertegen in beroep gingen, zijn ook vrijgesteld van de verplichting tot het verkrijgen van een arbeidskaart, wat hun nationaliteit ook moge wezen. Zij dienen te beschikken over een *bijlage 35*.

ARTIKEL 2, 2°, e)

de echtgenoot van een Belg, die in het bezit is van een document overeenkomstig het model van bijlage 15 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 als grensarbeider, zolang die persoon in de Staat waar hij verblijft over een recht op of een machtiging tot verblijf beschikt van meer dan drie maanden.

Buitenlandse echtgenoten van Belgen die in één van de buurlanden verblijven en in België werken als grensarbeider, zijn vrijgesteld van arbeidskaarten voor zover ze beschikken over een *bijlage 15* en over een buitenlandse verblijfsvergunning van meer dan drie maanden.

ARTIKEL 2, 3° a)

de buitenlandse onderdanen die in het bezit zijn van een vestigingsvergunning.

Hiermee worden de personen bedoeld die ingeschreven zijn in het Vreemdelingenregister en die beschikken over een *identiteitskaart voor vreemdelingen* - de elektronische verblijfsvergunning type C.

ARTIKEL 2, 3° b)

de buitenlandse onderdanen die gemachtigd of toegelaten werden om onbeperkt te verblijven met toepassing van de wet van 15 december 1980 of van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk, behalve de personen bedoeld in artikel 9, eerste lid, 16° en 17°.

Het betreft hier de personen die beschikken over een *Bewijs van Inschrijving in het Vreemdelingenregister*, zonder de vermelding “*tijdelijk*” of zonder andere vermeldingen die wijzen op enige beperking – de elektronische verblijfsvergunning type B.

Bv Je bent een Indische informaticus die als hooggeschoolde werd in dienst genomen door een Belgisch IT-bedrijf. Je bekam hiertoe een arbeidskaart B, op grond waarvan je ook een verblijfsvergunning “BIVR” bekam met de vermelding “tijdelijk, beperkt tot de duur van de arbeidskaart”. Beide documenten gelden meestal voor een periode van 12 maanden, waarna ze eventueel kunnen worden verlengd. Na enkele jaren kan de Dienst Vreemdelingenzaken –naar aanleiding van een aanvraag tot verlenging van arbeidskaart – beslissen om op je BIVR de vermelding “tijdelijk” te schrappen. Van zodra deze vermelding “tijdelijk” wordt geschrapt, hoef je ook niet langer in bezit te zijn van een arbeidskaart om in België te kunnen werken.

Ook de personen die beschikken over een BIVR met vermelding “regul.” of “geregulariseerd” zijn vrijgesteld.

ARTIKEL 2, 4°

de buitenlandse werknemer die in het bezit is van één van de documenten bepaald bij het Koninklijk Besluit van 30 oktober 1991 betreffende de documenten voor het verblijf in België van bepaalde vreemdelingen, voor de uitoefening van de ambten die recht geven op het verkrijgen van deze documenten.

Hiermee worden de personen bedoeld die in het bezit zijn van een *bijzondere identiteitskaart*, afgeleverd door de diensten van het protocol van het ministerie van buitenlandse zaken. Het betreft o.m. diplomatiek en consulaire personeel, NAVO-personeel enz. De vrijstelling geldt uiteraard enkel voor de activiteiten die zij uitoefenen binnen hun speciaal statuut.

Zo zal je bv. als Amerikaans NAVO-ambtenaar tewerkgesteld in België geen arbeidskaart nodig hebben voor de activiteiten die je verricht binnen je NAVO-opdracht. Indien je echter - naast je baan in de NAVO - ook nog als betaalde sportbeoefenaar zou willen aantreden bij een Belgische basketbalclub, dan zal je wel nog voorafgaand een arbeidskaart moeten bekomen voor je activiteiten als profbasketbalspeler.

Evenzeer zal een buitenlandse die als poetsvrouw werkt op de ambassade van haar land en hiertoe in het bezit werd gesteld van een bijzonder verblijfsdocument bepaald in voormeld KB van 30/10/91, vrijgesteld zijn van een arbeidskaart voor haar poetsactiviteiten op de betreffende ambassade. Zij is echter niet vrijgesteld voor eventuele poetsactiviteiten die zij buiten de ambassade zou verrichten.

ARTIKEL 2, 5°

de vreemde werknemer die in België is erkend als vluchteling.

De vrijstelling geldt enkel voor *de in België erkende vluchtelingen* en dus niet voor kandidaat vluchtelingen. Kandidaat vluchtelingen kunnen wel nog onder bepaalde voorwaarden in aanmerking komen voor een arbeidskaart C.

Het feit dat iemand bv. in Nederland zou zijn erkend als vluchteling volstaat op zich niet om op deze vrijstelling aanspraak te kunnen maken.

ARTIKEL 2, 6°

de bedienaars van de erkende erediensten, voor zover hun activiteiten de bediening betreft.

De in ons land erkende erediensten zijn de rooms-katholieke, de protestantse, de islamitische, de anglicaanse, de Israëlitische en de orthodoxe eredienst.

Bedienaars van niet erkende erediensten zoals bv. de volgelingen van de Assemblies of God, de zogenaamde mormonen, vallen dus niet onder de vrijstelling voorzien in deze bepaling.

De vrijstelling geldt bovendien enkel voor die activiteiten die behoren tot *de bediening van de eredienst*, ongeacht of deze bezoldigd zijn of niet. De lonen en wedden van de bedienaars van de erkende eredienst vallen overigens ten laste van de gemeenschap. Personen die naar België wensen te komen om in een onderwijsinstelling les te geven over deze (erkende) godsdiensten zijn dus *niet* vrijgesteld.

ARTIKEL 2, 7°

het aan de commissies voor militaire begraafplaatsen verbonden personeel, dat de graven van buitenlandse militairen onderhoudt.

Na de eerste wereldoorlog werd een commissie opgericht die onder meer belast werd met het onderhoud van monumenten en begraafplaatsen van gesneuvelde militairen. De buitenlandse personeelsleden verbonden aan deze commissie zijn vrijgesteld van arbeidskaarten.

ARTIKEL 2, 8°

de werknemers die ingeschreven zijn in de Pool der zeelieden van de Belgische koopvaardij.

Werknemers die in loondienst worden tewerkgesteld op een koopvaardijship dat vaart onder de Belgische vlag moeten *vooraf* worden ingeschreven in de “Pool der zeelieden van de Belgische koopvaardij”. Deze inschrijvingen zijn gebonden aan zeer strikte voorwaarden. Buitenlandse werknemers die over een inschrijving in de Pool beschikken zijn vrijgesteld van arbeidskaarten.

ARTIKEL 2, 9°

het rijdend of varend personeel dat voor rekening van een in het buitenland gevestigde werkgever tewerkgesteld is aan werken van vervoer te land, ter zee of in de lucht, op voorwaarde dat hun verblijf in België geen drie opeenvolgende maanden overschrijdt.

De vrijstelling geldt uiteraard enkel voor zover dit personeel rechtmatig en correct wordt tewerkgesteld door de buitenlandse werkgever:

Een voorbeeld: indien een Russische matroos een arbeidsovereenkomst heeft gesloten voor een tewerkstelling op een Nederlands binnenschip, dan dient deze tewerkstelling uiteraard te voldoen aan alle in Nederland geldende reglementeringen (zowel op fiscaal, sociaal, arbeidsrechtelijk... gebied). Indien zijn Nederlandse werkgever of hijzelf voor deze tewerkstelling in het bezit moeten zijn van een arbeidskaart of -vergunning, dan zullen de betrokken werkgever en werknemer (die zich beroepen op de vrijstelling van arbeidskaart en vergunning in België) het bewijs dienen te leveren dat zij over de vereiste vergunningen beschikken en op alle vlakken in orde zijn met de Nederlandse regelgeving. Bovendien zullen werkgever en werknemer evenzeer het bewijs moeten kunnen leveren dat hun tewerkstelling in België geen drie opeenvolgende maanden overschrijdt.

Ook voor internationaal transport over de weg gelden dezelfde verplichtingen. De vrachtwagenbestuurders die onder deze vrijstelling vallen kunnen evenmin in aanmerking komen voor het verkrijgen in België van het zogenaamde bestuurdersattest dat met ingang van 1 maart 2003 werd ingevoerd binnen de EU. Voordien moest bij internationaal transport enkel het betrokken voertuig beschikken over een zogenaamde “communautaire vergunning”. Sinds 1 maart 2003 moet ook de bestuurder – niet-EER-onderdaan - van dat voertuig beschikken over een “bestuurdersattest”. Dit attest kan echter door de FOD Mobiliteit en Vervoer enkel worden afgeleverd aan in België gevestigde werkgevers.

ARTIKEL 2, 10°

de handelsvertegenwoordigers met hoofdverblijf in het buitenland, die hun klanten in België bezoeken, voor rekening van in het buitenland gevestigde ondernemingen zonder bijhuis in België en die in het bezit zijn van de legitimatiekaart ingesteld bij artikel 10 van de Internationale overeenkomst voor de vereenvoudiging van de douane-formaliteiten ondertekend te Genève, op 3 november 1923 en voor zover hun verblijf in België geen drie opeenvolgende maanden overschrijdt.

ARTIKEL 2, 11°

de personen die naar België gekomen zijn om, voor rekening van een in het buitenland gevestigde onderneming, door de Belgische nijverheid geleverde goederen in ontvangst te nemen, voor zover hun verblijf in het land geen drie opeenvolgende maanden overschrijdt.

De wetgever beoogt hier duidelijk het in ontvangst komen nemen van een goed dat door het betrokken Belgisch bedrijf wordt geproduceerd.

Bv. een Chinees bedrijf heeft bij een Belgisch bedrijf dat weefgetouwen *produceert*, 50 weefgetouwen aangekocht. De werknemers van het Chinese bedrijf die deze weefgetouwen willen komen ophalen, zijn vrijgesteld van de verplichting tot het verkrijgen van een arbeidskaart.

Deze vrijstelling geldt dus *niet* voor het demonteren en/of delocaliseren van productielijnen of machines die duidelijk niet als een product van het betrokken Belgisch bedrijf kunnen worden beschouwd:

Bv. Een Iranees bedrijf heeft bij een failliete Belgische drukkerij de drukpersen opgekocht en wil deze met eigen Iranese werknemers komen ophalen. In dit geval zullen de betrokkenen zich niet kunnen beroepen op de voormelde vrijstelling omdat de drukpersen niet kunnen worden aanzien als het product van dat bedrijf. Zij zullen in principe ook niet in aanmerking voor een arbeidskaart of een arbeidsvergunning, tenzij ze behoren tot één van de categorieën opgenomen in artikel 9 van het KB (zie verder).

Voor de delocalisatie van een productielijn zullen daarom de werknemers van het betrokken buitenlands noch zijn vrijgesteld, noch in aanmerking komen voor een arbeidskaart of – vergunning.

ARTIKEL 2, 12°

het kaderpersoneel en vorsers in dienst van een coördinatiecentrum, dat geniet van de voordelen voorzien in het artikel 6 van het koninklijk besluit nr. 187 van 30 december 1982 betreffende de oprichting van coördinatiecentra, of in dienst van een onderneming gevestigd in een tewerkstellingszone die geniet van de voordelen voorzien in artikel 9 van het koninklijk besluit nr. 118 van 23 december 1982 betreffende de oprichting van de tewerkstellingszones, voor de duur van hun tewerkstelling in het centrum of de onderneming gevestigd in de tewerkstellingszone.

In een poging tot verduidelijking van het begrip kaderlid heeft de wetgever, naar aanleiding van de nieuwe bepalingen met betrekking tot de tewerkstelling van buitenlandse onderzoekers en de kaderleden (september 2007) dit begrip nader omschreven als volgt: "*kaderlid* : de bedienden die een functie bekleden zoals bedoeld in artikel 14, §1, 3°, van de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven;" (art 1, 13° van het KB van 9/6/99)

Het artikel 14, § 1, 3° waar wordt naar verwezen definieert deze categorie van bedienden als volgt: "met uitsluiting van die welke deel uitmaken van het leidinggevend personeel in de zin van artikel 19, eerste lid, 2°, de bedienden, die in de onderneming een hogere functie

uitoefenen, die in het algemeen voorbehouden wordt aan de houder van een bepaald niveau of aan diegene die een evenwaardige beroepservaring heeft."

Dat ook deze omschrijving niet zo eenduidig is mag blijken uit de omzendbrief van 6 juni 2003 (B.S. 1/7/2003) betreffende de verkiezingen voor de ondernemingsraden en de comités voor preventie en bescherming op het werk waarin toenmalig minister van werk mevrouw Onkelinx stelde dat: *"de groep werknemers, die als kaderlid wordt aangezien, zo heterogeen en verscheiden is dat een soepele definitie vereist is, die rekening houdt met de uiterst veranderlijke sociale en organisatorische realiteit in de ondernemingen.*

De meeste definities concentreren zich op het element "leiding, delegatie van gezag door de werkgever", met een zeker initiatiefrecht; daarnaast dienen eveneens als kaderpersoneel aangezien werknemers die zonder echt gezag uit te oefenen, toch hoogstaande taken (staffuncties) vervullen in een dienst voor wetenschappelijk onderzoek of in een studiedienst. Het gaat uiteindelijk om hogere functies, omwille van gezag of louter omwille van de inhoud van de taak. Het gaat hier om functies, die doorgaans voorbehouden zijn aan gediplomeerden van hoger onderwijs of aan personen die een evenwaardige beroepservaring hebben. Het zijn deze elementen die aan de basis liggen van het begrip kaderpersoneel in de wet van 20 september 1948."

Uit wat vooraf gaat, kan dus worden afgeleid dat voor de toepassing van deze wetgeving onder kaderlid kan worden begrepen:

- een **bediende**;
- die **niet** behoort tot het **leidinggevende** personeel;
 - tot het leidinggevende personeel behoren o.m.:*
 - *de personen belast met het dagelijkse beheer van de onderneming, die gemachtigd zijn om de werkgever te vertegenwoordigen en te verbinden;*
 - *de personeelsleden, onmiddellijk ondergeschikt aan die personen, wanneer zij opdrachten van dagelijks beheer vervullen. De verdeling van de taken van dagelijks beheer mag dus niet tot gevolg hebben dat meer dan twee niveaus van de structuur van het personeel van de onderneming in aanmerking komen*
- die een **hogere functie** in de onderneming bekleedt;
 - een kaderlid moet dus niet noodzakelijk personeel onder zich hebben. Het feit dat een bediende over een zeker initiatiefrecht en een grote autonomie beschikt kan hem eveneens tot het kaderpersoneel doen behoren. De hogere functie van "kaderlid" kan afhangen van het gezag dat aan de werknemer wordt toegestaan, dat zich vertaalt in een initiatiefrecht en een zekere autoriteit ten aanzien van minstens een deel van het personeel, of van de inhoud van de betrekking, waaraan voldoende autonomie en initiatiefrecht verbonden zijn;*
- en die beschikt over een **onderwijsdiploma** van tenminste **hoger onderwijs** of over een **evenwaardige beroepservaring**.
 - met evenwaardige beroepservaring bedoelt men bedienden die door en dankzij hun beroepsactiviteit en beroepservaring de kennis, vaardigheden en attitudes hebben verworven die nodig zijn om de hogere functie van kaderlid uit te oefenen.*
- en die per definitie **in dienst moet zijn van, en verbonden zijn door een arbeidsovereenkomst met de Belgische onderneming** (en dus niet om een werknemer die door een buitenlandse zustermaatschappij naar een Belgische vestiging wordt gedetacheerd).

ARTIKEL 2, 13°

de dienstboden die toeristen vergezellen, op voorwaarde dat deze laatste niet langer dan drie opeenvolgende maanden in België verblijven.

De vrijstelling kan hier uiteraard enkel betrekking hebben op de eventuele activiteiten als dienstbode ten behoeve van de toeristen die ze vergezellen.

Een Indische dienstbode die haar werkgever vergezelt bij een toeristische trip naar België en die hier tijdelijk verblijft in de woning van de broer van haar werkgever, zal niet mee mogen ingeschakeld worden voor het volledige onderhoud van de woning waarin zij verblijft.

ARTIKEL 2, 14°

De werknemers, die geen onderdaan zijn van een Lidstaat van de Europese Economische Ruimte, die tewerkgesteld zijn door een in een Lidstaat van de Europese Economische Ruimte gevestigde onderneming die zich naar België begeeft voor het verrichten van diensten op voorwaarde dat:

- deze werknemers, in de Lidstaat van de Europese Economische Ruimte waar zij verblijven, beschikken over een recht op verblijf of een verblijfsvergunning van meer dan drie maanden;
- deze werknemers op wettige wijze in de Lidstaat waar zij verblijven tewerkgesteld zijn en deze vergunning ten minste geldig is voor de duur van het in België uit te voeren werk;
- deze werknemers in het bezit zijn van een regelmatige arbeidsovereenkomst;
- deze werknemers over een paspoort en een verblijfsvergunning van een duur die minstens gelijkwaardig is met de duur van de dienstverlening beschikken, teneinde hun terugkeer naar hun land van oorsprong of verblijf te verzekeren.

Met voormelde categorie worden de buitenlandse werknemers bedoeld die tewerkgesteld zijn bij een werkgever in een ander land binnen de Europese Unie en die voor deze werkgever tijdelijk diensten komen verrichten in België. Deze vrijstelling is een gevolg van de implementatie van het Europees Unierecht betreffende vrij verkeer van diensten en van een uitspraak van het Europees Hof gekend onder de naam arrest Van der Elst.

ARTIKEL 2, 15°

de in België verblijvende journalisten die uitsluitend verbonden zijn aan in het buitenland uitgegeven dagbladen of in het buitenland gevestigde persagentschappen, radio- of televisiestations, alsmede de in het buitenland verblijvende journalisten verbonden aan in het buitenland uitgegeven dagbladen of in het buitenland gevestigde persagentschappen, radio- of televisiestations die naar België komen voor de uitoefening van hun opdracht voor zover hun verblijf in het land niet langer dan drie opeenvolgende maanden duurt.

Voor journalisten die in België verblijven en uitsluitend verbonden zijn met een in het buitenland gevestigde werkgever, wordt de vrijstelling niet gelimiteerd in tijd.

Voor journalisten die in het buitenland verblijven en verbonden zijn met een in het buitenland gevestigde werkgever wordt de vrijstelling beperkt tot de duur van de opdracht voor zover zij niet langer dan drie opeenvolgende maanden in België verblijven.

ARTIKEL 2, 16°

personen die in het buitenland verblijven, er tewerkgesteld worden door een in het buitenland gevestigde werkgever en die naar België komen om aan internationale sportwedstrijden deel te nemen evenals de scheidsrechters, begeleiders, officiële vertegenwoordigers, personeelsleden en alle andere personen geaccrediteerd en/of erkend door internationale of nationale sportfederaties, voor zover hun verblijf in het land niet langer dan drie opeenvolgende maanden duurt.

Het moet hier dus duidelijk gaan om:

- een tewerkstelling bij een buitenlandse werkgever
- de deelname aan internationale sportwedstrijden en niet om bv. nationale competities;

ARTIKEL 2, 17°

de schouwspelartiesten met internationale faam evenals de begeleiders waarvan de aanwezigheid vereist is voor het schouwspel op voorwaarde dat hun verblijf in België drie opeenvolgende maanden niet overschrijdt.

ARTIKEL 2, 18°

de personen die een recht op verblijf hebben om studies te volgen in België in een onderwijsinstelling in België, uitsluitend voor de arbeidsprestaties tijdens de schoolvakanties.

De vrijstelling geldt enkel voor de studenten die:

- wettig in België verblijven;
- ingeschreven zijn in dag- of avondonderwijs met volledig of gedeeltelijk leerplan;
- werken tijdens de schoolvakanties.

De vrijstelling geldt dus niet voor:

- de studenten die *in het buitenland studeren* en die tijdens hun schoolvakantie in het buitenland, naar België wensen te komen om hier een studentenjob uit te voeren.

Zo zal de vrijstelling bv. niet gelden voor de Russische student die aan de universiteit van Rijsel (Frankrijk) studeert, en die in de zomermaanden aan de Belgische kust in de horeca wil komen werken.

- een tewerkstelling buiten de schoolvakantie. Hiervoor kan mogelijk een arbeidskaart C worden verkregen.

ARTIKEL 2, 19°

de studenten die verplichte stages verrichten in België, ten behoeve van hun in België, of in een Lidstaat van de Europese Economische Ruimte, of in de Zwitserse Bondsstaat verrichte studies.

Waar voorheen de verplichte stages verbonden werden aan studies *uitsluitend in België*, komen heden de verplichte stages verbonden aan studies verricht binnen de hele Europese Economische Ruimte en Zwitserland in aanmerking.

Een Australische student die studeert aan een hotelschool in Lausanne en die in het kader van deze studies in Zwitserland verplicht wordt om een aantal maanden praktijkstage te verrichten in een groot internationaal hotel, is dus heden vrijgesteld wanneer hij deze stage zou willen verrichten in een hotel in Gent.

ARTIKEL 2, 20°

de personen die tewerkgesteld worden in uitvoering van internationale akkoorden die werden goedgekeurd door een federale, gewestelijke of gemeenschapsoverheid in het kader van hun respectievelijke bevoegdheden.

Hiermee worden onder meer de studenten beoogd die in het kader van internationale uitwisselingsprogramma's goedgekeurd op Vlaams, Belgisch, Europees... niveau naar Vlaanderen komen om hier stages te verrichten. Typische voorbeelden hiervan zijn de projecten van *Leonardo*, *Phare* en *Erasmus*.

Zoals ten overvloede in dit artikel wordt bevestigd kan de vrijstelling maar gelden voor akkoorden afgesloten door de overheden binnen hun respectieve bevoegdheden.

Vlaanderen is wel bevoegd op vlak van cultuur, maar niet op vlak van tewerkstelling.

Indien Vlaanderen een cultureel akkoord zou afsluiten met Zuid-Afrika en binnen dit akkoord wordt voorzien in een opleiding van Zuid-Afrikaanse bibliothecarissen, dan zullen deze laatste op basis van dit artikel vrijgesteld zijn van arbeidskaarten.

Vlaanderen zou evenwel geen akkoord kunnen sluiten met India waarbij de Vlaamse arbeidsmarkt zou worden opengesteld voor Indische informatici.

ARTIKEL 2, 21°

- stagiairs die tewerkgesteld worden door een Belgische overheid;
- stagiairs die tewerkgesteld worden door een internationale instelling van publiek recht in België gevestigd en waarvan het statuut geregeld wordt door een in werking getreden verdrag, of die tewerkgesteld worden in het kader van een programma goedgekeurd door die instelling.

Deze vrijstelling vindt vooral in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een grote toepassing omdat daar heel wat stagiairs worden tewerkgesteld in de vele Europese en internationale instellingen die daar gevestigd zijn.

ARTIKEL 2, 22°

- leerlingen die de leeftijd van achttien jaar nog niet bereikt hebben, die aangeworven werden met een leerovereenkomst of met een overeenkomst inzake alternerend leren, erkend door de bevoegde overheid;
- leerlingen die wettig in België verblijven en die aangeworven werden met een leerovereenkomst of met een overeenkomst inzake alternerend leren, erkend door de bevoegde overheid.

Zoals in het verslag aan de koning uitdrukkelijk gesteld, vallen ook de *illegaal* in ons land verblijvende (*minderjarige*) leerlingen onder deze vrijgestelde categorie wanneer zij de overeenkomst begonnen zijn wanneer zij nog minderjarig waren. Deze vrijstelling blijft ook na hun minderjarigheid van toepassing, ook al zouden zij op dat ogenblik nog steeds niet over een wettig verblijf beschikken.

Leerlingen die hun overeenkomst pas starten na hun achttiende moeten wel wettig in België verblijven om van deze vrijstelling te kunnen genieten.

ARTIKEL 2, 23°

de werknemers in het bezit van een arbeidskaart A, B of C, zoals bedoeld in artikel 3 van dit besluit, voor de arbeid verricht op het grondgebied van een andere bevoegde overheid dan deze die de arbeidskaart heeft afgeleverd en wanneer het een werknemer betreft die in het bezit is van een arbeidskaart B om hetzelfde beroep uit te oefenen bij dezelfde werkgever als deze tot wie de tewerkstelling beperkt is.

Een buitenlandse onderdaan die in het Vlaamse Gewest woont en die door de arbeidsmigratiedienst van het Vlaamse Gewest in het bezit werd gesteld van een arbeidskaart C, zal met deze arbeidskaart C kunnen worden tewerkgesteld bij een werkgever in het Brussels hoofdstedelijk Gewest of in het Waalse Gewest.

Een buitenlandse werknemer in dienst van een Vlaamse onderneming zal voor deze firma, op basis van de hem toegekende arbeidskaart B ook werkzaamheden in Brussel en Wallonië kunnen uitvoeren.

ARTIKEL 2, 24°

de personen die tewerkgesteld worden door een plaatselijk werkgelegenheidsagentschap.

Hierbij gaat het uiteraard enkel om die buitenlandse onderdanen die rechtmatig activiteiten kunnen verrichten in het kader van het plaatselijke werkgelegenheidsagentschap, in het bijzonder de volledig werklozen die ingeschreven zijn als werkzoekenden bij een gewestelijke dienst voor arbeidsbemiddeling en die:

- het bestaansminimum genieten, bepaald bij de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum;
- financiële sociale bijstand genieten;
- hun verblijfsrecht genieten door:
 - ofwel ingeschreven zijn in het bevolkingsregister;
 - ofwel beschikken over een verblijfsvergunning van onbepaalde duur;

ofwel beschikken over een verblijfsvergunning met toepassing van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, in zoverre de verlenging van de verblijfsvergunning onderworpen is aan de voorwaarde tewerkgesteld te zijn; ofwel gerechtigd of toegelaten zijn, met toepassing van de artikelen 9 of 10 van voormelde wet van 15 december 1980, voor een bepaalde duur te verblijven in zoverre in de mogelijkheid van een verblijfsvergunning van onbepaalde duur uitdrukkelijk voorzien is.

ARTIKEL 2, 25°

de postdoctorale vreemdelingen die houder zijn van een doctorsgraad of een gelijkwaardige kwalificatie hebben, die genieten van een tegemoetkoming voor wetenschappelijk onderzoek en die in het kader van de internationale mobiliteit een fundamenteel wetenschappelijk onderzoek in een gastuniversiteit tot een goed einde brengen met het oog op de valorisering van hun wetenschappelijke kennis opgedaan in het kader van het doctoraat en dit voor een periode van maximum drie jaar; de Universiteit moet de bevoegde gewestoverheid informeren van de komst van de postdoctorandus, ten laatste binnen de maand van aankomst.

Deze vrijstelling wil de internationale mobiliteit van buitenlandse studenten bevorderen na het behalen van hun doctoraat. Om van deze vrijstelling te kunnen genieten zullen de betrokkenen wel moeten het bewijs leveren dat zij beschikken over een wettig verblijf.

ARTIKEL 2, 26°

de onderzoekers die naar België komen om onderzoek te doen bij een erkende onderzoekinstelling in het kader van een gastovereenkomst, in de gevallen, onder de voorwaarden en volgens de nadere regelen bepaald bij de artikelen 61/10 tot 61/12 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en bij het koninklijk besluit van 8 juni 2007 houdende de voorwaarden voor erkenning van de onderzoeksinstellingen die in het kader van onderzoeksprojecten gastovereenkomsten met onderzoekers uit niet EU-landen willen afsluiten en tot vaststelling van de voorwaarden waaronder dergelijke gastovereenkomsten kunnen worden afgesloten.

De duur van de vrijstelling wordt beperkt tot de duur van het onderzoeksproject die wordt vastgelegd in de door de onderzoeker en de erkende onderzoeksinstelling afgesloten gastovereenkomst. Haar geldigheid is beperkt tot de onderzoeksactiviteit voor dewelke ze werd toegekend alsook tot de onderzoeksinstelling bedoeld in het eerste lid met wie de buitenlandse onderdaan voor dewelke deze vrijstelling werd toegekend, samenwerkt.

In het verslag aan de koning stelt de wetgever een vrijstelling te willen invoeren die ruimer is dan deze in voormeld artikel 2, 25°. Deze meer algemene vrijstelling moet ook een oplossing brengen voor het probleem van de uitdoving van het systeem van coördinatiecentra die voor de tewerkstelling van bepaalde buitenlandse onderzoekers vrijgesteld zijn van de arbeidsvergunning en arbeidskaart (in toepassing van voormeld artikel 2, 12°).

Zoals ook in de omzendbrief bevestigd, geldt de vrijstelling enkel voor onderzoekers die tewerkgesteld en verbonden zijn door een gastovereenkomst met een erkende Belgische onderzoeksinstelling.

Concreet houdt deze bepaling in dat buitenlandse onderdanen die in het bezit zijn van een conforme en door alle betrokken partijen ondertekende “gastovereenkomst”, tot een verblijf in België worden toegelaten in toepassing van artikel 61/10 van de verblijfswetgeving. Personen die op deze basis een verblijfsdocument hebben verkregen, zijn dus per definitie vrijgesteld van arbeidskaarten en vergunningen.

In de verblijfswetgeving worden overigens gelijkaardige definities van “onderzoeker”, “onderzoek”, “onderzoeksinstelling” en “gastovereenkomst” gebruikt als deze die zijn opgenomen in de Richtlijn 2005/71/EG.

ARTIKEL 2, 27°

de buitenlandse onderdanen bedoeld in artikel 1,4° van het koninklijk besluit van 20 maart 2007 tot uitvoering van het Hoofdstuk 8, van Titel IV, van de programmawet (I) van 27 december 2006 tot voorafgaande melding voor gedetacheerde werknemers en zelfstandigen, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 31 augustus 2007.

Voormeld artikel 1, 4° heeft betrekking op de buitenlandse werknemers die voor korte tijd naar België gedetacheerd worden om deel te nemen aan wetenschappelijk congressen en die – voor de periode van deelname aan die congressen – vrijgesteld zijn van LIMOSA-aangifte. Door deze bepaling worden zij voor de overeenkomstige periode ook vrijgesteld van arbeidskaarten.

Waar voorheen deze vrijstelling beperkt was tot een verblijfsduur van 5 dagen per maand, werd deze beperking in tijd inmiddels volledig opgeheven en geldt de vrijstelling dus voor de volledige duur van het congres.

ARTIKEL 2, 28°:

de buitenlandse onderdanen bedoeld in artikel 1,5° van het koninklijk besluit van 20 maart 2007 tot uitvoering van het Hoofdstuk 8, van Titel IV, van de programmawet van 27 december 2006, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 31 augustus 2007.

Voormeld artikel 1, 5° heeft betrekking op de buitenlandse werknemers die voor korte tijd naar België gedetacheerd worden om vergaderingen in beperkte kring bij te wonen en die – voor de periode van deelname aan die vergaderingen – vrijgesteld zijn van LIMOSA-aangifte. Door deze bepaling worden zij voor de overeenkomstige periode ook vrijgesteld van arbeidskaarten.

Waar voorheen deze vrijstelling beperkt was tot een verblijfsduur van 5 dagen per maand, werd deze beperking in tijd inmiddels aangepast. Er geldt nu een vrijstelling van meldingsplicht via LIMOSA (en dus van arbeidskaart) gedurende 60 dagen per kalenderjaar, met een maximum van 20 opeenvolgende kalenderdagen per vergadering.

ARTIKEL 2, 29°

de werknemers die, hetzij geen onderdaan zijn van een Lidstaat van de Europese Ruimte en die tewerkgesteld worden in een onderneming die gevestigd is in een Lidstaat van de Europese Economische Ruimte, hetzij onderdanen zijn van een Staat die de Conventie van 14 december 1960 met betrekking tot de Organisatie van Economische Samenwerking en Ontwikkeling heeft ondertekend, hetzij onderdanen zijn van een Staat bedoeld bij artikel 10, die naar België komen om een opleiding te volgen van minder of gelijk aan drie kalendermaanden in de Belgische zetel van de multinationale groep tot dewelke hun onderneming behoort, in het kader van een opleidingsovereenkomst tussen de zetels van die multinationale groep.

De vrijstelling is beperkt tot de duur van de opleiding. De in dit eerste punt bedoelde onderneming die de opleiding organiseert is ertoe gehouden de bevoegde overheid in kennis te stellen van de komst van de in opleiding zijnde werknemer en dit uiterlijk bij aanvang van de opleiding.

Welke werknemers komen in aanmerking

- alle werknemers die worden tewerkgesteld in een zusterbedrijf dat gevestigd is **binnen de EER**, **ongeacht hun nationaliteit**;

Landen van de Europese Economische Ruimte zijn: België, Bulgarije, Cyprus, Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, Ierland, Italië, IJsland, Kroatië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Roemenië, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Verenigd Koninkrijk en Zweden.

- werknemers die worden tewerkgesteld in een zusterbedrijf dat gevestigd is **buiten de EER** en die de nationaliteit hebben **van een OESO-lidstaat**

Lidstaten van de OESO zijn: Australië, België, Canada, Denemarken, Duitsland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Groot-Brittannië, Hongarije, Ierland, Italië, IJsland, Japan, Luxemburg, Mexico, Nederland, Nieuw-Zeeland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Turkije, Verenigde Staten van Amerika, Zuid-Korea, Zweden, Zwitserland.

- alle werknemers die de nationaliteit hebben van een land waarmee België **een bilateraal akkoord** heeft **op het gebied van tewerkstelling**;

Landen waarmee België een bilateraal akkoord op het gebied van tewerkstelling heeft zijn: Marokko, voormalig Joegoslavië (Bosnië-Herzegovina, Kroatië, Macedonië, Montenegro en Servië), Tunesië, Turkije en Zwitserland,.

Welke in België gevestigde ondernemingen komen in aanmerking voor het verschaffen van dergelijke opleidingen

Ondernemingen die kunnen worden aanzien als “de **Belgische zetel van een multinationale groep**” waartoe hun onderneming behoort:

De Belgische vestiging hoeft dus niet per definitie de hoofdzetel of het “hoofdkwartier” te zijn. Het volstaat dat de Belgische vestiging behoort tot “**een multinationale groep**”.

Door de wetgever wordt het begrip “**groep**” omschreven als: “*het geheel van verbonden en/of geassocieerde vennootschappen zoals bedoeld in artikelen 11 en 12 van het Wetboek van vennootschappen die in ten minste drie verschillende landen gevestigd zijn*”.

In artikel 11 en 12 van het Wetboek van Vennootschappen wordt verduidelijkt wat dient te worden begrepen onder “verbonden” en/of “geassocieerde” vennootschappen, zijnde:

“*onder « met een vennootschap verbonden vennootschappen » wordt verstaan:*

- a) de vennootschappen waarover zij een controlebevoegdheid uitoefent;*
- b) de vennootschappen die een controlebevoegdheid over haar uitoefenen;*
- c) de vennootschappen waarmee zij een consortium vormt;*
- d) de andere vennootschappen die, bij weten van haar bestuursorgaan, onder de controle staan van de vennootschappen bedoeld in a), b) en c);”*

“*onder « geassocieerde vennootschap » wordt verstaan, elke andere vennootschap dan een dochtervennootschap of een gemeenschappelijke dochtervennootschap waarin een andere vennootschap een deelneming bezit en waarin zij een invloed van betekenis uitoefent op de oriëntatie van het beleid. Behoudens tegenbewijs wordt deze invloed van betekenis vermoed indien de stemrechten verbonden aan deze deelneming één vijfde of meer vertegenwoordigen van het totaal aantal stemrechten van de aandeelhouders of vennoten van deze vennootschap.*”

Wat is de definitie van “opleiding” en welke opleidingen komen in aanmerking

Opleiding wordt door de wetgever gedefinieerd als “*een activiteit of een geheel van activiteiten die erop gericht is de personen die eraan deelnemen meer kennis en meer vaardigheden bij te brengen die hen moeten toelaten hun beroepswerkzaamheden efficiënter uit te oefenen. In ieder geval kan de bedrijfsgebonden opleiding niet gepaard gaan met enige productieve prestatie*”.

In het verslag aan de koning en in de omzendbrief van de minister wordt zeer uitdrukkelijk gesteld dat een dergelijke opleiding geen aanleiding mag geven tot “significante productieve prestaties”. Een opleiding van het type “training on the job” is slechts mogelijk op voorwaarde dat dit *occasioneel* gebeurt. Wanneer de opleiding uitsluitend of hoofdzakelijk bestaat uit “on the job training” geldt deze vrijstelling niet.

In voorkomend geval kan eventueel een arbeidsvergunning en een arbeidskaart B als stagiair worden bekomen indien de aanvraag voldoet aan alle ter zake gestelde voorwaarden (zie artikel 20 en volgende van het KB van 9/6/1999).

Om in aanmerking te kunnen komen voor deze vrijstelling mag de opleiding bovendien:

- de duur van **drie kalendermaanden** niet overschrijden
- het voorwerp uitmaken van een “**opleidingsovereenkomst**” tussen de zetels van die multinationale groep.

De onderneming waarvoor de vrijstelling geldt, moet de bevoegde gewest- of gemeenschapsoverheid verwittigen van de komst van de werknemers die in opleiding zijn en dit uiterlijk de dag van aanvang van de opleiding.

In zijn omzendbrief van 17 oktober 2007 stelt de minister dat de controle van de voorwaarden voor de vrijstelling kan gebeuren aan de hand van een verklaring op erewoord van de werkgever met voorlegging van de opleidingsovereenkomst.

ARTIKEL 2, 30°

de buitenlandse onderdanen die tewerkgesteld worden door een in het buitenland gevestigde werkgever, die naar België komen om prototypes van voertuigen uit te testen of om prototypes uit te testen die ontwikkeld zijn door een onderzoekinstelling bedoeld in 26° De vrijstelling is beperkt tot de duur van het uittesten van de prototypes. Per betrokken buitenlandse onderdaan kan de vrijstelling voor maximum vier weken per kalenderjaar ingeroepen worden.

Onder « prototype » wordt verstaan, het oorspronkelijke of eerste model van een product dat aan een intensief proefondervindelijk gebruik onderworpen wordt voordat het product in productie kan gaan;

In het verslag aan de koning wordt verduidelijkt dat hier vooral testpiloten worden bedoeld die naar België worden gestuurd door bepaalde *grote autoconstructeurs*. Als het niet gaat om het uittesten van voertuigen, moet het gaan om het uittesten van prototypes die werden ontwikkeld door *universiteiten, hogescholen en erkende onderzoeksinstituten* in de zin van artikel 2, 26° en voormeld KB van 8 juni 2007.

ARTIKEL 2, 31°

de werknemers die naar België worden gedetacheerd voor de initiële assemblage en/of de eerste installatie van een goed, die een wezenlijk bestanddeel uitmaakt van een overeenkomst voor de levering van goederen en die noodzakelijk is voor het in werking stellen van het geleverde goed en die uitgevoerd wordt door gekwalificeerde en/of gespecialiseerde werknemers van de leverende onderneming, wanneer de duur van de bedoelde *werken* niet meer dan acht dagen bedraagt.

Deze afwijking geldt evenwel niet voor activiteiten in de bouwsector, zoals hierna gedefinieerd in artikel 10 van het koninklijk besluit van 20 maart 2007 genomen ter uitvoering van Hoofdstuk 8 van Titel IV van de Programmawet (I) van 27 december 2006;

Concreet geldt de vrijstelling

- voor gekwalificeerde en/of gespecialiseerde werknemers van de leverende onderneming;
- voor het installeren of assembleren van het geleverde goed;
- wanneer deze installatie of assemblage: noodzakelijk is voor de inwerkingstelling van dat goed of een wezenlijk bestanddeel uitmaakt van de leveringsovereenkomst;
- de **duur van de bedoelde werken** niet meer dan acht dagen zal bedragen.

Deze vrijstelling is **niet** van toepassing **voor activiteiten in de bouwsector** (bedoeld worden alle activiteiten in de bouwsector die betrekking hebben op van nature onroerende goederen of op onroerende goederen door incorporatie en die de verwezenlijking, het herstel, het onderhoud, de wijziging of de vernietiging van bouwwerken beogen).

De controle van de voorwaarden voor de vrijstelling kan gebeuren via een verklaring op erewoord van de werkgever, waar een kopie van de in deze bepaling bedoelde overeenkomst voor de levering van goederen moet worden aan toegevoegd.

ARTIKEL 2, 32°

de buitenlandse onderdanen die als gespecialiseerde technici tewerkgesteld worden door een in het buitenland gevestigde werkgever en die naar België komen om dringende onderhouds- of herstellingswerken aan machines of apparaten uit te voeren die door hun werkgever geleverd werden aan de in België gevestigde onderneming, in dewelke de herstellingen of het onderhoud plaatsvinden *mits hun verblijf, nodig voor de activiteiten*, niet meer dan vijf dagen per maand bedraagt.

Het betreft hier een vrijstelling voor

- gespecialiseerde technici zoals bedoeld in artikel 9, 9° van het KB van 9/6/1999;
- die naar België worden gestuurd voor **dringend onderhoud of herstelling** van machines of apparaten die door hun werkgever werden geleverd aan de Belgische onderneming;
- waarbij de **duur van hun verblijf in België**, noodzakelijk om deze activiteit uit te voeren, niet meer dan vijf dagen per maand bedraagt.

Deze tewerkstelling is evenmin onderworpen aan de voorafgaande meldingsplicht via LIMOSA.

In de begeleidende omzendbrief wordt verduidelijkt dat ook “informaticawerkzaamheden” hieronder kunnen vallen, en dat de controle van de voorwaarden kan gebeuren op basis van een verklaring op erewoord van de werkgever en van een verklaring van de klant m.b.t. het dringend karakter.

ARTIKEL 2, 33°

de buitenlandse onderdanen die door een hoofdkwartier tewerkgesteld worden als kaderlid of als leidinggevend personeel, voor zover hun jaarlijkse bezoldiging hoger ligt dan het bedrag van 65.771 euro berekend en aangepast conform artikel 37.

Het hoofdkwartier moet de bevoegde overheid inlichten van de komst van het kaderlid of van het betrokken leidinggevend personeelslid en dit uiterlijk bij aanvang van zijn tewerkstelling.

Om aan de vrijstellingsvoorwaarden te voldoen moet het gaan om de tewerkstelling van

- een **kaderlid** (cf. voormeld artikel 2, 12° waar de notie kaderlid wordt toegelicht)
- leidinggevend personeel
- met een **bezoldiging van meer dan het bedrag van 65.771 euro** (met ingang van 1 januari 2015, berekend en aangepast conform artikel 37)
- in en door een **in België gevestigd hoofdkwartier** van een multinationale onderneming of groep van ondernemingen.

Naar aanleiding van de nieuwe bepalingen met betrekking tot de tewerkstelling van buitenlandse onderzoekers en de kaderleden (september 2007) werd door de wetgever in artikel 1 van het KB van 9/6/99 een 14° lid toegevoegd waarin verklaard wordt wat onder “hoofdkwartier” moet worden verstaan:

“iedere binnenlandse vennootschap zoals bedoeld in artikel 2, §1, 5°, b), van Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 en ieder Belgisch filiaal van een buitenlandse vennootschap zoals bedoeld in artikel 2, §1, 5°, c) van het zelfde Wetboek, op voorwaarde dat de binnenlandse vennootschap of buitenlandse vennootschap minstens gekwalificeerd kan

worden als een geassocieerde vennootschap zoals bedoeld in artikel 12 van het Wetboek van Vennootschappen en de binnenlandse vennootschap of Belgische filiaal activiteiten met een voorbereidend of hulpverlenend karakter ten voordele van het geheel of een deel van de vennootschappen van de groep waartoe ze behoort, activiteiten inzake informatieverstrekking aan klanten, activiteiten die op een passieve wijze bijdragen tot verkoopverrichtingen en/of activiteiten die een actieve tussenkomst in de verkopen impliceren uitoefent;

Volgens het verslag aan de koning “werd voor deze definitie geopteerd omdat ze zo nauw mogelijk aansluit bij de definitie van het begrip “coördinatiecentrum” in de zin van het koninklijk besluit nr. 187 van 30 december 1982 betreffende de oprichting van coördinatiecentra. Dit is niet verwonderlijk, aangezien de vrijstelling voorzien in het nieuwe art. 2, 33° van het K.B. van 9 juni 1999 ter vervanging dient van de bestaande vrijstelling voor kaderleden in dienst van coördinatiecentra voorzien in artikel 2, 12° van hetzelfde K.B.”

In essentie moet een hoofdkwartier aan drie voorwaarden voldoen:

- (1) het moet een binnenlandse vennootschap of het Belgische filiaal van een buitenlandse vennootschap zijn;
- (2) de binnenlandse vennootschap of de buitenlandse vennootschap kan beschouwd worden als een geassocieerde vennootschap zoals bedoeld in artikel 12 van het Wetboek van Vennootschappen;

Hiermee wordt tot uitdrukking gebracht dat een andere vennootschap participeert in het kapitaal van de binnenlandse of buitenlandse vennootschap en daardoor een invloed van betekenis uitoefent op het beleid van de binnenlandse of buitenlandse vennootschap. Artikel 12, tweede lid van het Wetboek van Vennootschappen bepaalt in dit verband dat, behoudens tegenbewijs, de invloed van betekenis wordt vermoed wanneer een vennootschap minstens één vijfde van alle stemrechten in een andere vennootschap heeft.

- (3) de binnenlandse vennootschap of het Belgische filiaal oefent, ten voordele van andere bedrijven die deel uitmaken van dezelfde groep, bepaalde activiteiten uit die in het nieuwe artikel 1, 14° van het koninklijk besluit van 9 juni 1999 worden opgesomd.

Deze activiteiten kunnen zijn:

- activiteiten met een voorbereidend of hulpverlenend karakter;
- activiteiten betreffende informatieverstrekking aan klanten;
- activiteiten die op een passieve wijze bijdragen tot verkoopverrichtingen;
- activiteiten die een actieve tussenkomst in de verkoop impliceren.

De taak van het hoofdkwartier moet beperkt blijven tot die van een eenvoudige “interface” tussen de externe klanten en de vennootschappen van de groep, evenals tussen de vennootschappen van de groep zelf.

Het kaderlid staat onder gezag en toezicht van het (Belgische) hoofdkwartier en is ermee verbonden door een arbeidsovereenkomst. Tevens is de vrijstelling niet beperkt in de tijd.

De (Belgische) onderneming die het kaderlid tewerkstelt, is ertoe gehouden de bevoegde overheid (= de Gewestminister bevoegd voor werk, p/a de migratiedienst van het bevoegde Gewest) hiervan in kennis te stellen uiterlijk bij aanvang van de tewerkstelling.

Volgens het verslag aan de koning wordt deze vrijstelling ingevoegd om een oplossing te vinden voor de verdwijning van de coördinatiecentra bepaald in artikel 2, 12°, van voormeld koninklijk besluit van 9 juni 1999.

In de begeleidende omzendbrief wordt voor wat de begrippen “kaderlid”, “hoofdkwartier” en “groep” verwezen naar de definitie in artikel 1, 13°, 14° en 15° van het koninklijk besluit van 9 juni 1999.

Gelet evenwel op de technische complexiteit van de gestelde voorwaarden (onder meer de verwijzing naar het Wetboek Vennootschappen of naar het Wetboek Inkomstenbelasting), stelt de minister in zijn omzendbrief dat de controle van de voorwaarden voor de vrijstelling kan gebeuren op basis van een *attest van een bedrijfsrevisor*, in België of in het buitenland, die opgenomen is in de lijst van het Belgisch instituut voor bedrijfsrevisoren.

Dit attest moet bevestigen dat de werkgever voldoet aan de wettelijke voorwaarden om als *hoofdkwartier* te worden aangeduid. Bij eventuele controle dient een verklaring op erewoord van de werkgever te worden voorgelegd waaruit blijkt dat die voorwaarden nog steeds zijn vervuld bij aanvang van de tewerkstelling van het kaderlid.

ARTIKEL 2, 34°

de buitenlandse onderdanen die houder zijn van een Europese blauwe kaart uitgereikt door de Dienst Vreemdelingenzaken

De buitenlandse werknemer die beschikt over de elektronische verblijfsvergunning type H – zijnde de *Europese blauwe kaart*, is vrijgesteld van de verplichting tot het verkrijgen van een arbeidskaart, wat hun nationaliteit ook moge wezen.